

KÚRIA

Bhar.I.1156/2018/7. szám

A Kúria Budapesten, a 2018. év október hó 16. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség büntette miatt folyamatban lévő büntetőügyben a vádlott, valamint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség másodfellebbezését elbírálv a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.29/2018/4. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. február 6. napján kihirdetett 42.Kb.18/2017. számú végzésével A volt százados vádlottal szemben a folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség vétsége [Btk. 444. § (1) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

Az ügyészi fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2018. július 4. napján meghozott 6.Kbf.29/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség büntetében [Btk. 444. § (3) bekezdés a) pont], ezért őt megrovásban részesítette, és kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú határozat ellen fellebbezést jelentett be a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a vádlott terhére az intézkedés alkalmazása helyett büntetés kiszabása érdekében a Be. 605. § (2) bekezdése alapján, továbbá a vádlott felmentése érdekében.

Az ügyészi fellebbezést a Legfőbb Ügyészség fenntartotta, és azt

indítványozta, hogy a Kúria a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítéletét megváltoztatva a vádlottat ítélje pénzbüntetésre (BF.1024/2018/1-I.).

A vádlotti fellebbezés irányát védője módosította, és az eljárás megszüntetését kérte, amelyet azzal indokolt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított, megalapozott tényállásból helytelen jogi következtetést vont le a cselekmény jogi minősítését illetően. Álláspontja szerint védenca 2016. augusztus 31-én nem volt abban a helyzetben, hogy felismerje, miszerint a tanterem felnyitására vonatkozó parancs valójában **T.1.** ezredestől, az ... parancsnok-helyettesétől származott, a 2016. szeptember 1. napján történtek megítélésében pedig osztotta az elsőfokú katonai tanács álláspontját, amely a KBJD 291. számú eseti döntésen alapult. A vádlott cselekménye véleménye szerint így nem a parancs iránti engedetlenség büntetési, hanem vétségi alakzatát valósította meg, emiatt azonban a Btk. 131. §-a szerinti büntethetőséget megszüntető okra figyelemmel a vádlott büntethetősége megszűnt, így vele szemben a büntetőeljárás megszüntetésének van helye.

Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítéletét változtassa meg, és a védenca ellen indult büntetőeljárást szüntesse meg.

-.-.-

Az ügyben az elsőfokú bíróság az eljárást megszüntette, a másodfokú bíróság pedig megállapította a vádlott bűnösségét, erre figyelemmel a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel megnyílt a másodfellebbezés lehetősége.

A Kúria a bejelentett másodfellebbezések elbírálására a Be. 620. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki, amelyen indítványát mind a Legfőbb Ügyészség, mind a védő fenntartotta.

A Kúria mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy a bíróságok az eljárásuk idején hatályos eljárási szabályokat betartották.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást csupán a személyi részében egészítette ki azzal, hogy a vádlott munka- és jövedelem-nélküli, egyebekben azt megalapozottnak találta.

Ezt a tényállást a Kúria is megalapozottnak találta, és a harmadfokú eljárásban is irányadónak tekintete.

Az irányadó tényállás lényege szerint a tanterem ajtajának felülpecsételéséről szóló jegyzőkönyvet dr. **T.2.** hadnagy jogászfőtiszt záradékkal látta el, melyben azt javasolta, hogy a vádlott hajtsa végre a tanterem felnyitását, majd a jegyzőkönyvet **T.1.** ezredes, parancsnokhelyettes is ellátta záradékkal. Ezt a parancsnoki záradékkal ellátott jegyzőkönyvet adta át a vádlottnak **T.3.** őrnagy jelenlétében közvetlen szolgálati előljárója, **T.4.** őrnagy. A parancs teljesítését azonban a vádlott megtagadta.

A vádlott a parancs teljesítését **T.5.** alezredes **T.6.** őrnagy, **T.7.** százados és **T.2.** hadnagy jelenlétében ugyancsak megtagadta.

A másodfokú bíróság e tényállás alapján helyes következtetést vont arra, hogy a vádlott a Btk. 444. § (1) bekezdése szerinti parancs iránti engedetlenség (3) bekezdés a) pontja szerinti büntetési alakzatát valósította meg.

A védő által kifejtettek, miszerint az, hogy T.1. ezredes a jegyzőkönyvet mindössze aláírta, de ahhoz semmiféle határozott utasítást nem adott, külön megjegyzést nem fűzött, azt jelenti, hogy a vádlott a parancsot nem tőle, hanem T.6. őrnagytól kapta, így azt csupán T.3. őrnagy jelenlétében tagadta meg, nem foghattak helyt.

Ahogy azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa kifejtette: T.1. ezredes azzal, hogy a jegyzőkönyvre vezetett parancsnoki záradékot aláírta, a parancs kiadójává vált, T.6. őrnagy és T.5. alezredes pedig T.1. ezredes parancsát közvetítette.

Helyesen hivatkozott az ítéltábla a Legfelsőbb Bíróság korábbi, Bf.V.400/1992/3. számú végzésére is, amelyben a Legfelsőbb Bíróság kifejtette: az alárendeltek jelenlétében elkövetett parancs iránti engedetlenség büntette megvalósul azzal, ha az előjáró parancsát továbbító két tiszt együttes jelenlétében a vádlott az utasítás teljesítését megtagadja.

Ami pedig az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, KBJD. 291. számon közzétett eseti döntést illeti, abban a Legfelsőbb Bíróság mindössze azt mondta ki, hogy nem állapítható meg a parancs iránti engedetlenség más alárendeltek jelenlétében való elkövetése, ha a katona a cselekmény alapesetének megvalósítása után előljárói intézkedésre került olyan helyzetbe, hogy más alárendeltek a megismételt ellenszegülésről értesültek. A jelen ügyben ugyanis T.5. alezredes nem azonnal, hanem másnap adta ki ismételten az utasítást, és ezzel a célja nem az volt, hogy a vádlottat a cselekmény minősített esetének megvalósítására kényszerítse.

Nem osztotta a Kúria azt az ügyészi álláspontot, miszerint a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása szükséges.

A vádlott szolgálati viszonya a cselekmény elkövetését követően 2016. november 9-én megszűnt. Nincs olyan katonai érdek, amely alátámasztaná vele szemben a megrovásnál súlyosabb büntetőjogi joghátrány alkalmazását, különösen a cselekmény elkövetése óta eltelt két évre és hangsúlyozottan arra is tekintettel, hogy a vádlott szolgálati viszonya időközben megszűnt.

Mindezek alapján a Kúria a fellebbezéseket alaptalannak találva a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 458. § (3) bekezdése kizárja.

Budapest, 2018. október 16.

Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Soós László s. k. előadó
bíró, Dr. Vaskuti András s. k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.29/2018/4. számú ítélete a Kúria Bhar.I.1156/2018/7. számú végzésével 2018. október 16. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Mészár Róza s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Mátyás Gyöngyi
bírószági ügyintéző